

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.781 van 1 oktober 2002
in de zaak A. 112.170/XIV-7105.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
 Bloemendalestraat 147

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Sri Lankaanse nationaliteit, op 8 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 12 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. LANDUYT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker heeft de Sri Lankaanse nationaliteit en is op 15 juni 2001 in België binnengekomen waar hij zich dezelfde dag vluchteling heeft verklaard.

1.2. Op 12 juli 2001 wordt aan verzoeker de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.3. Op 27 september 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering luidt als volgt :

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U beweert een Tamil uit Jaffna in Sri Lanka te zijn. Op 20 september 1999 zou u door het leger opgepakt zijn omdat u inlichtingen zou doorgespeeld hebben aan ‘LTTE’ (LiberationTigers of Tamil Eelam). U zou door de soldaten meegenomen en gedurende maanden vastgehouden zijn in verschillende kampen. Op 25 mei 2001 zou u met de hulp van een lid van ‘PLOTE’ (People's Liberation Organisation of Tamil Eelam) (regeringsgezinde Tamil-groepering) ontsnapt zijn. Op 28 mei 2001 zou u persoonlijk op de bevoegde gemeentedienst in Jaffna uw geboorteakte afgehaald hebben. Dezelfde dag zou u probleemloos vanuit Jaffna per vrachtwagen naar Colombo gereisd zijn. Op 13 juni 2001 vertrok u vanuit Colombo naar België, waar u dezelfde dag aankwam en er op 15 juni 2001 asiel aanvraag. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een kopie neer van uw Srilankaanse geboorteakte.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief gedurende maanden in verschillende kampen in Jaffna-district opgesloten te zijn geweest. U beweerde immers uitdrukkelijk nooit voor een rechter te zijn gedaagd. Uit onderzoek van de Belgische autoriteiten ter plaatse (missie) blijkt echter dat een verdachte die door het leger wordt gearresteerd, na negentig dagen voor een rechter moet verschijnen die over een verdere aanhouding of vrijlating een beslissing neemt. Deze bepaling wordt bovendien in Jaffna nauwgezet toegepast. Daarenboven hebt u zich na uw ontsnapping bij de plaatselijke autoriteiten aangeboden om een geboorteakte te verkrijgen. Dergelijke houding doet afbreuk aan een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, temeer u geen afdoende verklaring kon geven waarom u het risico heeft genomen om een geboorteakte te verkrijgen. U verklaarde immers met een vals paspoort naar België te zijn gereisd en nooit een nieuwe identiteitskaart te hebben aangevraagd. Het feit dat u als voortvluchtige probleemloos uw geboorteakte van de plaatselijke autoriteiten verkreeg, brengt de geloofwaardigheid van uw beweerde detentie en ontsnapping nog verder in het gedrang.

Daarnaast kunnen er nog een aantal ongerijmdheden worden opgemerkt met betrekking tot uw reisroute naar Colombo. Zo verklaarde u met een vrachtwagen vanuit Jaffna naar Colombo te zijn gereisd. Volgens de informatie van het Commissariaat-generaal (zie supra), is het onmogelijk om vanuit Jaffna over land naar Colombo te reizen. De verbinding Jaffna-Colombo is momenteel enkel mogelijk per vliegtuig of per boot. Daarenboven is het ongeloofwaardig, dat u in de Srilankaanse context de militaire controleposten tussen 'Tamil-area' en 'non Tamil-area', als ontsnapte gevangene probleemloos kon passeren. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtverhaal.

De door u neergelegde kopie van uw geboorteakte bewijst weliswaar dat u afkomstig bent uit Sri Lanka, maar is niet van dien aard om de appreciatie van de Commissaris-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

(...).".

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de tweede verwerende partij aanvoert dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is bij gebrek aan een uiteenzetting van feiten die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen aantonen; dat er evenwel geen noodzaak bestaat hierover een uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert :

“III.1. Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980;

III.2. Verzoeker wordt geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen dd. 27.09.2001 waarbij werd geoordeeld tot bevestiging van de verblijfsweigering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 13.07.2001.

In de motivering stelt de Heer Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat de feiten onjuistheden bevatten, die aan de geloofwaardigheid van zijn verhaal doen twijfelen.

III.3. Vooreerst moet opgemerkt dat er geen enkele tegenstelling is tussen het verhaal van mijn verzoeker voor (de) het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit versterkt enkel maar de geloofwaardigheid van zijn verhaal, waarmee geen rekening wordt gehouden in de bestreden beslissing.

Vervolgens stelt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ten onrechte dat het onmogelijk is dat hij in de periode van gevangenschap niet binnen de 90 dagen voor de Rechter is gebracht. Dat deze regel enkel geldt voor gevangenen onder gemeen (straf)recht en niet onder militair recht, waaronder hij werd gevangen gehouden.

Bovendien heeft mijn verzoeker, via hulp en langs een zijdeur, binnengeraakt in het gemeentehuis, waar hij een geboorte-akte heeft kunnen verkrijgen. Dit gebeurde allemaal clandestien.

Er is een onnauwkeurigheid geslopen in de weergave van zijn reisroute. De interviewer heeft het reisverslag zodanig afgekort, dat het daardoor onjuist is. Mijn verzoeker is van JAFFNA vertrokken per motorfiets. Daarna is hij met een bootje verdergereisd en terug op het land is hij met een fiets tot VAVUNIYA gereisd. Vandaar is hij met een vrachtwagen naar COLOMBO gereisd. Zodoende er geen fout in zijn verhaal. Mijn verzoeker heeft de controlepost kunnen omzeilen door met de fiets de weg te verlaten en de post te omzeilen. Ongeveer 500 meter voorbij de controlepost kon hij op een vrachtwagen springen, die hem verder naar COLOMBO bracht.

III.4. In zijn beslissing dd. 27.09.2001 heeft de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in zijn motivering deze feiten niet besproken, noch eventueel weerlegd. Daardoor is in deze beslissing niet voldaan aan de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991).

Het feit dat met bepaalde elementen, aangebracht door verzoeker in de motivering, geen rekening werd gehouden en dat in de motivatie staat dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht, terwijl deze er duidelijk zijn, maakt een schending uit van de bovenvermelde wetsartikelen.”;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker vaststelt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing stelt dat de feiten onjuistheden bevatten die aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas doen twijfelen; dat verzoeker vooreerst opmerkt dat er geen enkele tegenstelling is tussen zijn verhaal op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat enkel maar de geloofwaardigheid van zijn verhaal bevestigt, doch waarmee geen rekening werd gehouden; dat dient te worden opgemerkt dat er inderdaad geen tegenstrijdige verklaringen werden vastgesteld; dat er echter dient op gewezen te worden dat het asielrelaas van een kandidaat-vluchteling ook coherent, geloofwaardig en aannemelijk dient te zijn; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in casu vaststelde dat verzoeker het niet aannemelijk maakte effectief gedurende maanden in verschillende kampen in het Jaffna-district opgesloten te zijn geweest; dat verder de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dat het niet geloofwaardig was dat verzoeker als voortvluchtige probleemloos een geboorteakte van de plaatselijke autoriteiten kreeg; dat tot slot de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog een aantal ongerijmdheden opmerkte met betrekking tot zijn reisroute naar Colombo; dat verzoeker deze vaststellingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tracht te weerleggen; dat met betrekking tot de vaststelling dat het onmogelijk is dat hij in de periode van gevangenschap niet binnen de 90 dagen voor de rechter is gebracht, verzoeker stelt dat deze regel enkel geldt voor gevangenen onder

gemeen (straf)recht en niet onder militair recht, waaronder hij werd gevangen gehouden; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terzake steunt op een plaatselijk onderzoek van de Belgische autoriteiten volgens dewelke blijkt dat een verdachte die door het leger wordt gearresteerd, na negentig dagen voor de rechter moet verschijnen, die over de verdere aanhouding of vrijlating een beslissing neemt; dat verzoekers loutere bewering dat deze regel enkel geldt voor gevangenen onder gemeen strafrecht en niet onder militair recht, waaronder hij gevangen gehouden werd, zonder dit te staven met concrete gegevens op deze wijze geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat met betrekking tot de vaststelling dat het ongeloofwaardig is dat hij als voortvluchtige probleemloos een geboorteakte van de plaatselijke autoriteiten verkreeg, verzoeker opmerkt dat hij via hulp en door een zijdeur binnen geraakt is in het gemeentehuis waar hij een geboorteakte heeft kunnen krijgen en dat dit op een clandestiene manier gebeurde; dat deze bewering echter niet strookt met de verklaringen van verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde zonder problemen een geboorteakte van een ambtenaar in een door de overheid gecontroleerde gemeente te hebben ontvangen; dat dienaangaande dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker op deze wijze geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de betrokken vaststelling; dat met betrekking tot de vaststelling dat door een aantal ongerijmdheden in verzoekers verklaringen aangaande zijn vluchtroute, geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtverhaal, verzoeker nog opmerkt dat er een onnauwkeurigheid geslopen is in de weergave van zijn reisroute; dat de interviewer het reisverslag zodanig heeft ingekort dat het daardoor onjuist is; dat hij met een motorfiets is vertrokken en daarna met een bootje verder is gereisd en eens weer aan wal hij Colombo per fiets en met een vrachtwagen heeft bereikt; dat zodoende er dan ook geen fout is in zijn verhaal; dat hij de controlepost heeft kunnen omzeilen door met de fiets de weg te verlaten en de post te omzeilen; dat ongeveer vijfhonderd meter voorbij de controlepost hij op een vrachtwagen kon springen, die hem verder naar Colombo bracht; dat dit echter niet strookt met verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij met éénzelfde vrachtwagenchauffeur tot in Colombo geraakte (“ik was in lorry van Jaffna tot Colombo/ zelfde chauffeur tot in Colombo”, er slechts éénmaal aan een checkpoint controle was en hij deze kon passeren omdat alleen de chauffeur werd gecontroleerd. (verhoorverslag Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, p. 3); dat verzoekers bewering als zou de interviewer het interview hebben ingekort en dat daardoor fouten in de weergave zouden zijn geslopen, niet kan worden aangenomen; dat verzoekers bewering derhalve op deze wijze geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat ten slotte dient opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing als een geheel dient te worden gelezen, en niet als los van elkaar staande elementen; dat het slechts op basis van het geheel van alle elementen samen is dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de bestreden beslissing is gekomen; dat verzoeker tot slot bemerkt dat met

bepaalde elementen die hij aanbracht geen rekening werd gehouden en dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht terwijl deze er duidelijk zouden zijn; dat er dient hier te worden aangestipt dat verzoekers uiteenzetting terzake bijzonder vaag en summier kan worden genoemd; dat verzoeker zich beperkt tot de loutere beweringen als zou er bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening zijn gehouden met bepaalde elementen en als zouden er, hoewel de bestreden beslissing daar anders over oordeelt, toch duidelijk nieuwe elementen zijn aangebracht; dat verzoeker niet preciseert met welke elementen geen rekening zou zijn gehouden, noch welke nieuwe elementen hij zou hebben aangebracht; dat, gelet op het feit dat verzoeker zich beperkt tot loutere beweringen die hij niet uitwerkt aan de hand van concrete gegevens, hij op deze wijze geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat bovendien het dringend beroep bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een administratief beroep en geen jurisdictioneel beroep is;

3.2.2. Overwegende dat met betrekking tot de opgeworpen schending van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, de Conventie van Genève van 1951 en de artikelen 48, 49 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient te worden aangestipt dat verzoeker in de uiteenzetting van het middel niet aangeeft hoe en in hoeverre de bestreden beslissing de genoemde bepalingen schendt; dat, bij gebrek aan uitwerking van deze opgeworpen schendingen, verzoeker op deze wijze evenmin afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing;

3.2.3. Overwegende dat de bestreden beslissing lijkt genomen is in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat het oordeel van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, om de asielaanvraag van betrokkene bedrieglijk te beschouwen, niet kennelijk onredelijk is gelet op de feitelijke gegevens van het dossier; dat een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen niet kan worden aangenomen; dat het enig middel in zijn geheel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één oktober tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.